

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 393/05
25.04.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Милене Инић-Дрецун, Горана Чавлине, Бате Цветковића и Николе Мићуновића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету против оптуженог **АА**, због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. Основног кривичног закона, одлучујући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Пироту, оптуженог и његових бранилаца, изјављеним против пресуде Окружног суда у Пироту К.1/05 од 08.02.2005. године, у седници већа одржаној, у смислу члана 375. Законика о кривичном поступку, у присуству оптуженог АА и браниоца, адвоката АБ, по заменичком пуномоћју, а у одсуству заменика Републичког јавног тужиоца и браниоца, адвоката АВ, који су уредно обавештени, дана 25.04.2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Окружног јавног тужиоца у Пироту, оптуженог АА и његових бранилаца, а пресуда Окружног суда у Пироту К.1/05 од 08.02.2005. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Првостепеном пресудом Окружног суда у Пироту, оптужени АА, оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ и осуђен на казну затвора у трајању од десет година, у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору, почев од 22.12.2004. године, па до правноснажности пресуде.

Оптужени је обавезан да плати на име трошкова кривичног поступка износ од 40.000,00 динара и на име паушала износ од 3.000,00 динара, све у року од 15 дана, по правноснажности пресуде, а под претњом принудног извршења.

Истом пресудом, према оптуженом су изречене мере безбедности одузимање предмета и то теретног моторног возила марке "аа", турских регистарских ознака ббб, као средства употребљено за извршење кривичног дела и протеривање странаца из земље заувек.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

-Окружни јавни тужилац у Пироту, због одлуке о казни, с предлогом да Врховни суд преиначи првостепену пресуду у делу одлуке о казни и оптуженог осуди на казну затвора у дужем трајању;

-бранилац оптуженог, адвокат АВ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичним санкцијама, с предлогом да се првостепена пресуда укине или преиначи, у смислу жалбених навода;

-оптужени АА, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, с предлогом да се првостепена пресуда преиначи у смислу жалбених навода и оптуженом изрекне казна затвора у краћем временском трајању;

-бранилац оптуженог, адвокат АГ, због одлуке о казни и одлуке о изреченим мерама безбедности, с предлогом да се преиначи ожалбена пресуда и оптуженом изрекне блажа казна и укину мере безбедности протеривање странаца из земље и одузимање предмета.

Заменик Републичког јавног тужиоца Србије је, писменим поднеском Ктж.525/05 од 18.03.2005. године, ставио предлог да се жалба Окружног јавног тужиоца у Пироту уважи као основана и првостепена пресуда преиначи, тиме што ће оптуженом бити изречена казна затвора у дужем временском трајању, а жалбе оптуженог и његових бранилаца, одбију као неосноване.

Врховни суд је, размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу члана 380. ЗКП, па је по оцени жалбених навода, на седници већа одржаној у смислу члана 375. ЗКП, у одсуству заменика Републичког јавног тужиоца и браниоца оптуженог - адвоката АВ, који су били уредно обавештени, а у присуству оптуженог АА и браниоца - адвоката АБ, по заменичком пуномоћју, нашао:

Жалбе су неосноване.

У првостепеном поступку није учињена ни једна битна повреда одредаба кривичног поступка, на које другостепени суд, пази по службеној дужности, у смислу члана 380. став 1. тачка 1. ЗКП, па ни оне из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, на које се у жалби браниоца оптуженог, адвоката АВ указује, истичући да постоји знатна противречност о одлучним чињеницама између оног што се наводи у разложима пресуде о садржини исправа или записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа или записника, при чему се не наводи о каквим се противуречностима ради у погледу одлучних чињеница, тако да Врховни суд, овакве жалбене наводе браниоца оптуженог сматра неоснованим.

Наиме, по оцени Врховног суда, првостепени суд је за своје чињеничне и правне закључке дао довољно јасне и убедљиве разлоге, те је навео доказе на којима исте заснива, па се предњи наводи у жалби браниоца оптуженог, којим се указује да првостепена пресуда садржи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, указују неоснованим.

Врховни суд налази да се жалбама оптуженог АА и његовог браниоца, адвоката АВ, првостепена пресуда првенствено побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и указује да оптужени АА, иако је учествовао у транспорту поменуте количине опојне дроге, да то није учинио у намери неовлашћеног стављања у промет исте, већ да је под претњом организоване криминалне групе, која му је претила, као и члановима његове породице, био принуђен да као "слепи" извршилац поступа по њиховим наредбама, тако да није био свестан свог дела, нити је хтео његово извршење, што указује да није поступао с директним умишљајем, како то првостепени суд погрешно закључује на основу утврђеног чињеничног стања.

По налажењу Врховног суда, неосновано се у жалби оптуженог и његовог браниоца оспорава првостепена пресуда у погледу утврђеног чињеничног стања.

Наиме, првостепени суд је дао јасне и потпуне разлоге о томе, због чега није прихватио напред изнете наводе у склопу оцене одбране оптуженог, пошто је оптужени АА, наведене чињенице управо потенцирао у својој одбрани. Стога и Врховни суд, у потпуности прихвата разлоге, које је дао првостепени суд, када је нашао да је неприхватљива теза одбране да је организована криминална група одабрала овде оптуженог, као њима непознато лице, за транспорт неуобичајено велике количине опојне дроге, огромне вредности, ризикујући да тиме што би он то чинио мимо његове воље, наведена дрога буде пронађена, а они претрпе огроман материјални губитак. У прилог оваквом закључку је и само понашање оптуженог на граничном прелазу, када је уочивши да је дрога пронађена, покушао да се са путним исправама удаљи ван граничног прелаза у чему је био спречен интервенцијом једног од радника царине, који га је сустигао и зауставио.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно је примењен и кривични закон када су радње оптуженог АА, правно квалификоване као кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ, па се наводи у жалби браниоца - адвоката АВ, да је у конкретном случају повређен кривични закон, без ближег појашњења у чему се та повреда састоји, показују неоснованим.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о изреченој казни, по изјављеним жалбама Окружног јавног тужиоца у Пироту, оптуженог и његових браниоца, Врховни суд налази да су изјављене жалбе у овом делу неосноване. Ово због тога, што је правилно првостепени суд утврдио све околности из члана 41. ОКЗ, које су од значаја за одмеравање казне, у вези са чим је дао јасне разлоге на страни 6 образложења пресуде, које у свему прихвата и Врховни суд. Стога се неосновано, у овом делу побија првостепену пресуду, најпре жалбом Окружног јавног тужиоца где се указује да је приликом одмеравања казне требало дати већи значај утврђеним отежавајућим околностима, да се радило о великој количини опојне дроге, а потом и жалбама оптуженог и његових бранилаца, да првостепени суд није адекватно оценио бројне олакшавајуће околности које је првостепени суд утврдио, а посебно чињенице у погледу личних и породичних прилика оптуженог, његовог здравственог стања и околности да је оптужени под принудом прихватио да превезе дрогу, јер се бојао за судбину своје породице, у овом делу напада пресуда пошто је првостепени суд детаљно оценио све изнете олакшавајуће и отежавајуће околности и дао им адекватан значај.

По оцени Врховног суда, изречена казна затвора у трајању од десет година с једне стране је нужна, а с друге стране довољна да се оствари законом предвиђена сврха кажњавања, у смислу члана 33. ОКЗ.

У том смислу, неосновани су и наводи из жалбе браниоца - адвоката АГ, у погледу изречених мера безбедности, јер и по налажењу Врховног суда, правилно је првостепени суд, најпре у смислу члана 69. ОКЗ, изрекао меру безбедности одузимање теретног возила марке "аа", као средства извршења кривичног дела, јер је наведено теретно возило наменски преправљано и прилагођавано за пренос опојне дроге и као такво и употребљено приликом извршења кривичног дела, а потом у смислу члана 70. ОКЗ и меру безбедности протеривање странаца из земље заувек, јер имајући у виду побуде из којих је кривично дело извршено, начин извршења истог, а посебно да се радило о изузетно великој количини опојне дроге, све наведене околности указују на непожељност даљег боравка оптуженог у земљи, при чему је дужину трајања мере определила појачана друштвена опасност извршеног кривичног дела.

Из изнетих разлога, а на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд је, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа

судија,

Весна Веселиновић, с.р. Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка

ан